

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön július 14^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Egy szerencsétlennnek életrajza. *(Végzet.)*

Elhervadoztak a' borongós idő felhői alatt Julia rózsái, — 's hervadtukban erejét is kimeríték; végre megbetegedék, 's betegsége minden órán nőtt. Egyszer, éppen midőn mindig ágyánál ülő 's őt gyengéden ápoló kedvesétől gyógyszerét venné-be, hirtelen vonaglásokba esett. — Az orvos nem a' betegség, sem a' gyógyszer, hanem egyedül méreg hatásának tulajdonítá azokat. — Óvó segedelme még idején történt, 's a' mardosó mérget megakadályozá halálos munkálattiban. — Szoros vizsgálatot sürgete most az orvos: de a' szenvedő Julia, bár ismerte a' gonosz hálátlan méreg-keverőt, szerencsétlenné még is senkit tenni nem akarván, minden vizsgálat elmellőzését esedezte. — A' méreg ellenszere minden erejét lecsapolá, 's ezeknek fogytán már közelgeni látszattak végpercei. — Lajos kétségbeesetten térdelt ágyánál, hideg kezeit ajkaihoz nyomva tartá, 's örömet önéletét kész lett volna a' haldoklóba lehelni. A' tisztos ősz apa őszvekúcsolt kezekkel járt fel 's alá mély búsongáságában; szemei esedezőleg leánya életéért ősz pilláji alól fel az élet urához tekintének. — Más felől Károly színlett búban nézte a' küszködőket. — Julia egy mély álomból, mellyből őt kedvesei soha fel nem ébredőnek gondolták, — ismét feleszmélt, 's nyugodtabban néze kedveltjei körül. — Ereji lassúdan visszatértek; — 's meleg nyári délesteken gyakor kikocsizott atyja 's Lajos társaságában a' város körüli gyönyörű vidékekre, hol őt a' szelid természet uj életre deríté.

Egykor a' ministerhez hivatott Lajos, 's Julia csak atyjával látogathatá-meg a' szokott vidékeket. — Lajost ministere sokáig tartóztattafén, 's késő alkonyatkor lovagolhata csak — visszatérendő Juliája elébe.

De csak egyedül B. ur ballagott búskomoran vissza, 's könyes szemekkel beszélé-el a' feléje siető Lajosnak legnagyobb szerencsétlenségét; mint tört-ki t. i. a' közeli erdőből három álorczás lovas ember; mint rohantak kocsijokra, és mint orozták-el atyai karjai közül a' lovasok — Juliát. — Mig az ősz ezeket töredezőn elbeszélé, hozzájuk érkezett

a' bérkocsis, kit ő az orozók után kémül küldött volt: de mint elré-
mült Lajos, midőn állításaiból az orozókat saját mostohája házába
betértteknek hallá. — Lajos szélsébséggel termett ott, hol mint
gyermek egykor játszadozott. Mostohája uton volt; az első, ki elébe
jött, az egyik orozó, az ifjú B. volt, ki Lajosnak megérkezésén
elrémulve pisztolját ragadá elő: de Lajos jóidején még magáévá
tette azt. A' küszködő Julia jaj-hangjai után rohant-fel most Lajos
sértetlenül, sok őr közt, azon tágos terembe, hol Julia haldokol-
va, véres arcczal, szétbomlott hajakkal — vívott Károlylyal.
— Kardjához nyult ez bátyjának terembe lépténél, 's őt elő-
szer vállán erősen megsebesíté; de megelőzte Lajos dühös öcscsé-
nek második halálos csapását, 's őt magát, a' még álorcza alatt
levőt, pisztolja golyójával földre terité. — Ott haldokolt a' gonosz
testvér elrémuló 's őt nem ismerő bátyjának lábainál, és élete vég-
perceit borzasztó bünei vallomásában élte-le. Ő volt az — kijó atyját
méreggel meggyilkolta, mivel erényes Lajos fija iránt több szeretetet
nyilatkoztatott; ő volt az, ki Lajost minden vagyonától megfosztotta,
mert ő tüzelte, ingerelte perlekedésre rokonait ellene: ő volt, ki Julia
gyógyszerét beteg ágyánál méreggel cserélte-ki, — 's ő lett volna,
ki Juliát — ha szabadítására Lajos nem érkezik — feláldozza.

Julia ismét átkarolhatta atyját, de szive a' gyalázatos történe-
tek után nyugodt nem lehetett. — Lajos életőlő bűba sorvadozott. —
Egyik reggel váratlanul több közlegénytől kísérve egy katonatiszt ro-
hant-be szobájába, 's Lajost minden tisztelkedés nélkül börtönbe
vezeté. — Nehéz gondok között szenvedett nagy kinokat a' ned-
ves börtönben. Megfogatásának oka, barátjai 's maga előtt is, szint-
olly kevéssé volt ismeretlen, mint a' kegyes olvasó előtt. — Negyed
napra törvényszék elébe idéztetett, mivel őt mostohája mint testvér-
gyilkost vádolá-be. — Az egész város eleve azt hitte, hogy Károly vad
lováról esvén-le halt legyen meg: de az ifju B. ki félre vonva lap-
pangott 's tartózkodását senki sem tudhatta — tudósítá Lajos mosto-
háját a' szomorú történetekről.

Egy igaz férjfiú szabadlelkűségével és bátorságával védelmezte
Lajos ártatlanságát. — Tettét megvallotta, de egyszersmind az egész
történetet olly szivreható ékesszólással beszélte-el, hogy az érzéke-
nyebb szívű ítélő bírók szemeiből lelkesült szavai könnyeket fakasztá-
nak-ki. Lajost — kilencz hó börtönben léte után a' minister vissza-
adta a' szabadságnak: de eltűnt minden hivatalreménye, 's komor
jövő nyílt-meg képzetében. — Még a' régi gyengédséggel szerette őt
Julia, és új szerencsétlensége őt még tiszteletre méltóbbá tette szí-
vében. Örömet megosztott volna vele minden nyomorúságot; de B.
ur megmásítá szavát, midőn reménységét Lajos előmenetele iránt

egyszerre eltűntnek szemlélé. Lajost is bal sors-okozta gondolatai más elhatározásra birták. Juliával megoszthatni szegénységét — lehetetlennek látván 's még öcsese véréből gőzölgő kezét és koldúsbotra támaszkodót neki, az ártatlanság angyalának, nyújtani — képtelen levén — 's ő róla lemondani, kit egész tehetségéből szeretett, ki egészen szívének látszék teremtye lenni, kiért édesen szenvedett, 's nehéz lánczait börtönében nyugodtan hordozá — ezen gondolatok leverték lelkét, fekete képzemények fészkeltek agyában, 's kitörlek benne az emberiségnek még utósó nyomait. —

Szobapadlatján vérében fetrengve, 's öldöklő pisztolját kezében tartva — szóll életirója — lelém őt a' halállal vivódót; a' halálos golyó szívét átrepeszté, 's a' nélkül, hogy bucsúzó barátját megismerte volna, kevés percz mulva megszűnt — élni. — Asztalán Young éjszakái voltak kitarva; még mielőtt szerencsétlen elhatározását véghez vitte volna, néhány sort irt Juliához; ezek a' nevezett könyv mellett feküdtek — mellyekben szerelmét iránta elragadólag festé, 's örökre tőle bucsút vett.

Kevés ideig élt még a' szerencsétlen Julia. — A' mély fájdalom lelkét egészen megzavará, 's Lajos volt csak azon egyetlen tárgy, melly még emlékezetében élt. — Meglátogatám őt egyszer; nem volt többé az a' bájos Julia, hanem a' legérdemesb tárgy, mellyet valaha egy érzékeny szív könnyeinek számára találhatott. — Virágok fekvének szórttan ágyán, mellyeket majd ez majd más rendbe szedett. — „Mire szolgálандnak ezen virágok?“ — kérdém őt. — „Barátunk sirját hintem-be majd velek.“ — E' szavak 's a' hang, melylyen azokat kimondá, áthatották egész valómat. — Vettem néhány virágot az elkomorodott angyal elől, 's némán siettem, hogy tanútlan áldozhassam könnyeimet szerencsétlen barátom sirján.

K. S.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

V i s e g r á d. (Végzet.)

A' királyok ezután majd Budát majd Bécsét választák lakhelyül. Ez okból Visegrád mindinkább romladozni kezdé: de Corvin Mátyás király itt legörömostebb mulatozván, a' palotát 's kertet olly pompássá alkotá, hogy Oláh primás-érsek szemtanú bizonyossága szerint Visegrád tündér-helynek neveztetethék. Ide hozatott ismét a' 4-dik Fridrik császártól 70.000 aranyon kiváltott korona. Itt tartaték ekkor tisztes fogságban a' bajnok Viktorin, Podiebrad cseh király fia; és Vitéz János, Mátyás király tanítója 's esztergomi primás-érsek, mi után a' király elleni összeesküvésben részesnek találtatott.

a

Mátyás még kevéssel holtá előtt általad a természeti fijának Jánosnak Visegrádot, a koronát 's az itt létezett számos kincset. Ez által akará a nagy király némileg biztosítani egyetlen, de ingadozó jogokkal bíró, örökösét. Az ország Rendei harczra keltek vele, és Sárvíz mellett Báthory István 's Krinizsi Páltól megtörettek fegyverei. Balázs, Visegrád kapitánya, kemény ostrom alatt álla; 's ekkor látott Visegrád először is ellenséget hosszú idő után. János nem látván csillogni reménysugárt, kétes születése végett, a korona elnyerésére, Visegrádot, a királyi ékszereket, 's minden követeléseit a rokon magyar tartományok hercegi méltóságával cserélé-fel.

II-dik Ulászlónak fejedelmi székére lépte után a korona Visegrádra visszahozatván, törvényül fétetett, hogy az jövődre mindig itt két ország-nagynak őrzete mellett tartassék, kik koronaöröknek neveztessenek, 's ezek kötelesek legyenek azt senki másnak, csupán az egybegyűlt országrendeknek, kiadni; éjjel mindkettő egyszerre távol ne lehessen, és a vári parancsnokságot határtalan hatalommal élet és halál fölött viseljék. A két első rendes koronaörre Dóczy Orbán egri püspök, és Báthory István választatott.

A gyászos mohácsi nap felviradt; a Törökök hazánk szívében dultak, 's a polgári háború rémitőleg dühöngött.

A Törökök első özönekor (1526) Visegrád alá is tódult azoknak egy csapatja. Már ekkor innen a korona elvitetett, 's Maria Nostrából Pálszerzetesek lettek a várnak lakói, kik amaz ostromló csapatot visszaverték. 1527-ben, midőn 1-ső Ferdinand Budára ment koronáztatása végett, önkényt megnyiták Visegrád kapui annak vezére Nádasdy Tamás előtt.

Mintán 1529-ben Szoliman császár másodszor is hazánkba hivatott Zápolya által, 's Budát aranynyal keríté hatalmába, Bécs felé tartott, 's Visegrádot is rövid ostrom után meghódítá. Bécsből a török sereg sikertelen munka után visszanyomult; Rogendorf Vilmos (1530) nyomukban volt, 's Visegrádot is ostrom alá vette; de ezt a Törökök csak három hónap múlva (novemberben) adák által. A cs. kir. őrsereg csupán a vár birtokában levén két évi munkátlanságban vesztegett, 's (1532) nem sokáig állhata ellen az esztergomi sikertelen ostromot félbehagyott 's ide jött Grittinek, Zápolya vezérének.

Zápolya holtá után (1540) Ferdinand vezérei közül Fels Lénárd parancsot vett Buda visszavételére, 's Esztergomból jöven, Visegrád alatt megszállott, és azt ostromolván többre nem mehe, mint hogy 10 napi véres erőködés után megvevé a várost 's a várhegy félmagosságán álló erős vízi tornyot, melly azért nevezteték így, mivel az ott kiszegzett ágyúk a Dunát érhatték, 's a hajókázást elzárhatták. —

Fels Budáról haszon nélkül jöven vissza, a' Zápolya embereitől védett felső visegrádi várat, őrségének szabad elmenetelt engedvén, kezére keríté.

Négy évig maradt ezután e' vár a' keresztények birtokában. 1544-ben Mehemet Jahiogles budai és Hasszan esztergömi pasa nagy sereggel vevék körül a' várost és várat. Az utóbbit Amade Péter, honunk egyik jeles bajnoka, mint várkapitán védelmezé mind addig, míg a' vízajtó gépelyek szétrontattak, és a' szokatlan hévségű nyárban a' víztartó medrek (cisternák) kiszáradtak. Már öt napig éltek víz nélkül a' vár bajnokai; segedelem nem érkezék, 's a' hős vezér megadá magát.

50 éven tul sugárzott a' félhold Visegrád ormairól daczosan uralkodva a' Dunán hajózókra, kiknek vámot kelle fizetniük, 's ha megtagadák, nehéz golyók sülyeszték hajóikat a' víz fenekére. De elhalaványulva látá (1595) Mátyás főherczeg közeledését. Pálffy Miklós, a' főherczegi előcsapat vezére, elhagyatva lelé mind a' várost mind az alsó várat. Pyrrus Aga a' felső várba voná minden erejét. Pálffy kimondhatlan fáradtsággal vontatott-fel ágyúkat a' vár ellenében álló hegyre, 's nyilást lövetvén a' vár falain, azon törének-be az ostromlók; és a' 300 emberből álló őrsereg megadta magát.

A' török hatalom alatt Visegrád palotái és kertjei elromladoztak; a' vár falai is csak gyéren javíttatván a' gyakori ostromok után omladozni kezének: nem csuda tehát, ha (1605) az ujra közeledett Törökök előtt az őrsereg pusztán hagyá-el a' várat, mielőtt ellenségét látta volna. 'S a' vár ismét pogány kézre jutott.

Lotharingi Károly sietett öszvetörni honunkban a' török jármot, 's Neuburg Lajos segedelmével (1684) Visegrád birtokába jutott. Bischofhausen lön a' vár parancsnoka. Őt még azon évben ostromlá a' Moslemimek egy nagy csapatja. Ezek Visegrád falait nehéz kőgolyókkal döntögették. 's már az Esztergom felé álló nagy tornyot is aláásott aknák 's lőpor segedelmével levegőbe vettették. A' parancsnok ekkor sikeretlennek láta minden további ellenállást, 's őrseregével együtt alku szerint minden fegyverestől elhagyá a' várat. Budának visszavétele (1686. sept. 2.) maga után voná a' Törököktől birt egyéb helyeknek is megtisztulását pogány kezeiktől. Visegrádot is a' szabadulást nem reménylő őrség kedvező feltétel mellett hamar általadá a' cs. k. seregnek. De állapotja a' romladozás színét mutatá minden felől, 's a' pompás hajdani Visegrádnak csak árnyéka volt. A' Törököknek végső elpusztulásuk után, minthogy e' várra mint védelmi helyre szükség nem volt, de a' nélkül is nagy költségbe került volna helyrehozatása, Leopold cs. és kir. parancsára számos munkás, kocsi, szekér, talyiga és ló vala foglalatos ágyúinak, tárai-

nak, bástyáinak, fedeleinek, ajtó és ablakainak le- és el-hordásában, pusztításában.

Ez időtől fogva elhagyatva, pusztán és komoran állnak a' hajdani pompavesztett királyi vár falai, üvöltő szelek játékává válván, melyek panaszló hangokkal suhognak keresztül a' vár téerein, magos boltozatú szobákon, setét tömlöcz-üregeken, és a' megrázkodó ritka vándort komolyan emlékeztetik minden földi lénynek mulandóságára.

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász-hir. — 1) Debreczenben jun. 28-án délutáni 3 órakor végzé-be hét napi máj és bél-gyuladásból származott betegeskedése után földi pályáját fő tisz. Kritsfalussy Kritsfalussy Ferencz ur, nagyvárad kanonok, szent László kisrépostja és e' szabad királyi városnak köz tiszteletben élt plebanusa, Bihar 's Békés vármegyék táblabírája, köz jóra munkált, 's vallásnak szentelt élete 61-dik évében. — A' boldogultnak hideg tetemei 30-kán délután 5 órakor fényes, és a' n. várad diák szertartású káptalan nagyprépostja fő tisz. Táren János ur, driesti czimes püspök által vitt egyházi szertartással takarítottak a' helybeli kegyes atyák temploma alatti sirbolthba. Julius I-sőjén reggeli 9 órakor ugyan azon szent egyházban számos gyülekezet jelenlétében tartatott az engesztelő szent áldozat. — Ama nemes tetteket, melyek ezen ajtatos féjfiút nem csak övéi de egész városi közönségünk előtt felejthetlenné 's örök emléküvé tették, hosszas volna előszámlálni. Nyilván szólnak azokról a' benne részesültek mint élő bizonyosságok; nyilvánban annak késő időkre kiható több maradványai. Áldás kísérje hamvaiban az elszenderültet, 's mennyei béke legyen érdemeinek jutalma! —

M. L. R.

2) Nagy Idán junius 23-kán nyugalomra bocsátott százados, gróf Sedniczky Antal ur szélütésben halt-meg négy árvát hagyván maga után.

(E. H.)

I N N E P L É S.

Innepiségek és szertartások egy török császári vérből származott herczegfi körülmételése alkalmával Konstantinápolban. Azon pillanatban, midőn éppen most innepeltetnek a' Bosporus bájós vidékein, a' Padischahk székvárosában, egyik szultanfinak, a' török trón koronaörökösének körülméltetési szertartásai, nem lesz talán felesleges ezen innepiségeknek bővebb leírását közleni, mint azok korábbi időkben hasonló alkalmakkor tartattak, annál inkább, mivel a' jelenleges szertartások csaknem ugyan azok, minthogy a' mostani szultan, minden ujítás vágya mellett is, az illyeseknek megmásításába még sem bátorodik ereszkedni, a' vallási szertartásokkal igen közel kapcsolatban lévén ezek.

Ha a' herczeg azon korba jut, mellyhen a' Koran törvénye a' körülméltést parancsolja, legott siet a' fekete Eunuchok feje, ki egyszersmind a' császári hárem első vitéze, számos kísérettel, 's a' Kislar-Aga legelőkelőbb feketéitől kísérve ezen örvendetes hirt a' császárnak megjelenteni, mellyért ők azután gazdagon megajándékoztatnak. A' nagyur a' Kislar-Agának jelenteti-be, hogy őt a' Haremben megfogja látogatni, ott az innepnek minőségét és meddig tartását meghatározandó. Itt most a' nagyur elfogadására mindennemű készületek tétel.

nek. A' Basche Kadunok — így neveztetnek a' kedvencz szultannék, 's annyi mint császárnék — és minden egyéb odalikok — asszonyságok — drága ruhákat öltenek magnakra; de leginkább fénylik a' Sultane-Hakesi, édes anyja azon herczegfinak, kiért az inneplések tartandók.

Az Eunuchok hamarjában felékesítik a' Harem szobáit, 's a' kertekben virágokból diadalkaput készítenek; a' rabnók éneke fákadnak hárfá kíséret mellett. Minden öröm és vidámság nyomait hordozza magán, 's a' serail cselszövőneyei egy időre nyugvásban látszanak lenni.

Mihelyt ezen kiáltás hallatszik: „a' Padischah közeledik“ valamennyi asszonyság a' nagy audientia-terembe megy, 's közttek a' terem fenékszine középpontján a' Sultane-Hakesi, fiját jobb karján tartván. A' harem főajtájánál a' Kislar-aga több előkelő eunuchchal áll, a' szultant elfogadandó; innentől kezdve egészen az audienzia-teremig a' feketék két sorosan vannak felállítva. Ugyan ezt teszik a' fehér eunuchok is, a' haremkaputól kezdve egészen a' szultan szobájáig.

A' szultan most megindul. Előtte mennek: a' Kapi-aga (fehér Eunuchok feje), a' Chasnadar Baschi (a' császári kézi pénztár, Shatulles, kincstárnoka), a' Kilargi-Baschi (első tisztartó), a' Serai-Agasi (császári szobákra felügyelők feje) 's több országnagy. A' szultant két testőr-vezir fogja karon; mögötte a' testőri apródok (pagék, Idsch-Oglans) első udvarmesterükkel, kinek neve Haz-Oda-Baschi. Midőn a' belső harem-kapuiig elérnek, minden fehér visszalép, 's a' Kapi-Aga megcsókolván a' császári bunda szélét, a' többiek mély főhajtást tesznek, és eltávoznak.

Most a' feketék során mennek keresztül. A' szultan előtt itt a' Kislar-Aga megy. Zajos muzsika zendül-meg; az audientia-terem szárnyas ajtóji zajos tus közben felnyílnak. A' szultan egy ott felkészített trónra ül; az asszonyok mélyen meghajlanak, de a' Szultane-Hakesi gyermekével együtt a' szultan lábaihoz omlik, 's a' császár ruhájának szélét csókolja.

Most a' nagyurnak arany csészékben frisitók nyújtatnak; a' teremtet drága illatok özőnlík keresztül. Ekkor a' szultan valamely kis pavillonba vonja magát vissza; hol egyeseket meghallgat. Az alatt az asszonyságok csemegét esznek. Midőn a' császár trónjára visszamegy, valamennyi fekete udvari cseléd félkört képez, úgy hogy a' Kislar-aga a' trónhoz legközelebb esik balfelől. A' trón két lépcsőjű; legalsó lépcsőn az asszonyságok térdepelnek a' császár ruhája szélét csokolandók. Ha a' szultan egyikkel vagy másikkal hosszabb beszédbe akar ereszkedni, akkor szabad neki lábaihoz ülni egy selyem vánkusra. Minthogy ezen innepiség késő estig szokott tartani, ezen éjt a' nagyur közönségesen a' serail belső teremeiben tölti-el, hol a' fekete Idsch-Oglanok szolgálnak neki.

Következő reggel „a' fekete divan“ gyülekszik össze, az az a' fekete Eunuchokból álló magos tanács, melyben a' szultan Kislar-aga által a' körülmételés napját kihirdetteti. Ezen hirt egyik eunuch a' harem fő udvarmesternejének megviszi, ez pedig a' szultannőknek és odalikoknak adja tudokra. Valamely másik előkelő eunuch ezen hirt a' külső serailba viszi-meg a' Kapi-aganak, ez pedig a' Vezir-Assemnak (hadi minister), és a' magos porta divanjának. *(Folytatás köv.)*

K Ü L Ö N F É L E .

Házassági-boldogság-biztosítás. Londonban, mint mondják, tervet készítenék házassági-boldogság-biztosításra. E' szerint a' két hités

fél összekelésük után évenként bizonyos kamatot tesz-le az intézetnél. Ezen kamat annál nagyobb, minél több oka van a' feleknek a' házassági béke fennmaradásáról kételkedni. Mihelyt azután a' házi boldogság elég, a' megkárosodott fél, ha elválást akar, a' megalapított kármentő pénzmennyiséget kikérheti magának. Azon ellenvetés, hogy így az elválások még csak szaporodni fognak, nem alapos; mert a' valódi szerelmet pénz nem képes szétbontani.

Első lovagló az egész világban. Seymour lordnak van egy Robinson nevű lovásza, ki magát az egész világ első lovászának tartja. Igaz-e ez? nem nagyit-e a' jó ember? — Nem! — legalább még nem volt hozzá hasonló senki. — Hogy igen könnyű legyen, 's a' lóversenyeknél lovát éppen ne terhelje, szinte vázzá éhezetti-ki magát. Árnyékhoz hasonlít inkább, mint emberhez, 's erre ő nagyon is büszke. Nem akar egyébbel birni, mint csonttal és bőrrel, csak annyi erővel, hogy a' lóra hághasson 's a' kantárt tarthassa, és pedig csak annyi bőrrel, hogy futtatás közben egyik vagy másik csontszarát el ne veszítse. Ha a' lóra felhág, visszatartja lélekzetét; mert így — legalább ő azt tartja — lovát kevesebb levegővel terheli.

EMLEKMONDÁS.

Élet-okosság.

— Vagyon-e könnyebb a' szónál? Szívedet őrizd!
Abba ne lásson más; szavad édes legyen 's igéző,
Bár eszed ellene forr. Ez az első élet-okosság.

RAKSAY.

Az erény.

A' derék erkölcs tehetős reménnyel
Nem haboz; drágán kifakadt virága
Illatoz nyárban, 's komor ősz derében
Nyujtja gyümölcsét.

SÓSRÉVY.

Elbizottság. Másnál nagyobbnak, jobbnak, 's igazabbnak tartatni nem okosság; mert ez ellenségeket szerez.

KISFALUDY SÁNDOR.

Ifjúságunk benyomásai, kivált a' fájdalmasok, késő vénségünkben is eltörülhetlen nyomokat hagynak-főn, 's annál szembetünőbbeket, mennél ingerlekenyebb 's érzékenyebb szívünk.

Szüntelen szerencse tartós felhőtlen nyárhoz hasonlít, melly utójára tompító hevével lankaszt-el.

L. . . . CSAMALIA.

Szórejtvény.

Fő nélkül ott keress, a' hol	De ha így is fejem' veszed,
Vélsz létezni hegyeket;	Látsz a' ledült váracon;
'S engem már látsz, még mielőtt	Egészem ott, hol tüzelgetsz,
Elérhetnéd ezeket.	Feketül a' falakon.

L. K. ZSÉRBÖL.

Előbbi rejtvény: TÁT.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.